

13. Истинѫ ви казувамъ: Дѣто и да ся проповѣда това евангелие по всичкий-тѣ свѣтъ, ще ся казува за неинъ споменъ и това което тя стори.

14. Тогази единъ отъ дванадесетъ-тѣ, нарицаемый Іуда Искриотский, отиде при първосвященици-тѣ,

15. И рече: Какво ще ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ му прѣложихъ тридесетъ сребърници.

16. И отъ тогази тѣрѣше благоврѣміе да го прѣдаде.

17. И въ първый-тѣ день на празникъ-тѣ на бесквасны тѣ хлѣбове дойдохъ ученици-тѣ при Іисуса, и рекохъ му: Дѣ ищешъ да ти приготвимъ да ядешь пасхѫ-тѫ?

18. И той рече: Идѣте въ градъ-тѣ при еди кого си, и речѣте му: Учителъ-тѣ казува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще направѣшъ пасхѫ-тѫ съ ученици-тѣ си.

19. И сторихъ ученици-тѣ както имъ повелѣ Іисусъ; и приготвихъ пасхѫ-тѫ.

20. И когато станѫ вечеръ, сѣдилъ бѣ на трапезѣ-тѣ съ дванадесетъ-тѣ.

21. И като ядяхъ тѣ, рече: Истинѫ ви казувамъ, че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. И тѣ насърбени тежко, начинъхъ всякой единъ отъ тѣхъ да му казуватъ: Да не бы да съмъ азъ, Господи?

23. А той отговори и рече: Който затопи съ мене рѣка-тѫ си въ блюдо-то, той ще мя прѣдаде.

24. Сынъ человѣческий отхожда, както е писано за него; а горко на тогози человѣка, чрѣзъ когото Сынъ человѣческий ще бѫде прѣдаденъ; добрѣ бы было на тогозъ человѣка, ако да не бы ся родилъ.

25. И отвѣща Іуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ азъ, Учителю? Казува му: Ты рече.

26. И когато ядяхъ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тѣ, и благослови и прѣломи го, и даваше на ученици-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.